

[Statsministeren.]

F. K. Madsen omtalt Skoleskibet „København“ og den sørgelige Ulykke, hvorved det femmastede Barkskib forsvandt paa Vejen fra Buenos Aires til Australien, en Ulykke, der ganske naturligt føles næsten som en national Ulykke, særlig naar man tænker paa al den Ungdom fra de mange Hjem, som Skibet havde om Bord, og som fra alle Sider fik det bedste Vidnesbyrd. I denne Sag er der for nylig afholdt Søforhør, og ved Søforhøret den 15. Oktober kom der egentlig ikke nye Momenter frem. Det synes klarlagt, at alle har gjort deres Pligt, at hvad der forud kunde gøres for at afværge Ulykke, ogsaa fuldt ud var gjort, og at der efter Ulykken af det Østasiatiske Kompagni og under Bistand fra mange Sider er udfoldet de største Anstrengelser for at efterforske Skibets Skæbne. Søforhøret fra Sø- og Handelsretten vil nu i Overensstemmelse med Sølovens og Sømandslovens Bestemmelser paa sædvanlig Maade blive forelagt for Søfartsministeriet til Udtalelse, forinden Anklagemyndigheden kan træffe sin Bestemmelse og Sagen dermed antagelig afsluttes.

I Tilknytning til det afholdte Søforhør har man overfor Offentligheden fremdraget det Spørgsmaal, om „København“ paa den paagældende Rejse har været henvist til at gaa i Ballast, og det synes i denne Forbindelse at have været antydet, at Kompagniet skulde have afvist en nærmere angivet Ladning fra Buenos Aires. Da det rent menneskeligt set er saa forstaaeligt, at ogsaa et fjernere liggende Spørgsmaal som dette har kunnet drages frem under de forhaandenværende Omstændigheder, har jeg ladet mig det være magtpaaliggende at komme til Klarhed ogsaa over denne Side af Sagen. Og paa Grundlag af de herom modtagne Oplysninger samt de udvekslede Telegrammer om en saadan Fragt kan jeg meddele følgende: Der har paa et givet Tidspunkt i Begyndelsen af December i Fjor tilsyneladende foreligget en Mulighed for at slutte en Ladning Linsæd for Skibet fra Buenos Aires til Sidney, og da Kompagniet selvsagt maatte nære et stærkt Ønske om at faa Ladning paa Kølen til Australien fremfor at skulle betale „København“s kostbare Forsejling dertil i Ballast, har man i samme Øjeblik, som Spørgsmaalet om en saadan Ladning fremkom, gjort sig de største Anstrengelser for at opnaa denne Ladning. Kompagniet havde ogsaa nogen Grund til at gøre sig Forhaabning herom, idet det Firma, der var interesseret i at faa denne Ladning til Australien, var det samme Firma eller dog en Filialforretning af det Firma,

for hvilket „København“ skulde laste sin Hvedeladning i Australien. De nærmere Forhandlinger, der førtes i Buenos Aires, gav imidlertid intet Resultat, og Kompagniet fik den 11. December blot et lakonisk Telegram om, at Forretningen var bortfaldet. Disse Oplysninger, som altsaa baserer sig ikke blot paa Meddelelser, men paa Selvsyn af de udvekslede Telegrammer, taler for sig selv. I øvrigt er det, der har været Tale om, et rent Forretningsanliggende, som ikke i den Forstand angaar Hovedspørgsmaalet i Sagen om „København“s Forsvinden, men alligevel giver disse Oplysninger naturligvis dog Svar paa det Spørgsmaal, som man mente Retten ikke fik opklaret. Saa vidt jeg har kunnet skønne og mine Medhjælpere i Ministeriet har kunnet skønne, foreligger der ikke ringeste Grund for nogen Bebrejdelse i denne Sag, idet Kompagniet altsaa af uvedkommende Grund blev afskaaret fra at faa denne Ladning, og Skibet derfor maatte gøre Rejsen i Ballast. Men Hovedspørgsmaalet maa jo ogsaa være, om „København“ var i fuldt sødygtig Stand, da Skibet forlod Buenos Aires den 14. December i Fjor, og paa dette Hovedspørgsmaal har Søforhøret svaret ja, og den sidste Radiomeddelelse, der haves fra Skibet 8 Dage senere, bekræfter, at alt var vel om Bord.

Jeg tilføjer, at jeg paa Foranledning af forskellige Henvendelser til mig i Sommerens Løb har ladet alt vedrørende Skibets Forsvinden og Efterforskningsarbejdet prøve af sagkyndige Repræsentanter fra Marine- og Søfartsministerierne, og at de, som jeg allerede tidligere offentligt har oplyst, kom til det Resultat, at der ikke kunde paavises noget Punkt, hvor der med Rette kunde fremføres Besværing, og at der med Hensyn til Efterforskning var foretaget alt, ja, endog langt mere, end man under almindelige Forhold vilde kræve. Ved den paagældende Lejlighed har jeg ogsaa efter Bemyndigelse af Ministeriet tilbudt Statens Assistance, men Kompagniet erklærede selv at ville foretage alt, som Undersøgerne paapegede som fornødent. Jeg tror derfor at turde sige, at der i denne Sag er foretaget alt, hvad der er menneskeligt muligt, for at efterforske det forsvundne Skib, og at vi er kommet dertil, at man maa forlige sig med den vemodige Tanke, at ingen mere skal se det smukke Skoleskib, der paa saa værdig en Maade har bragt Bud om dansk Foretagsomhed ud til Verden og om dansk Ungdoms Higen mod Fremtiden.

Ogsaa fra Regeringens Side har denne Ulykke været følt dybt, og det er en Selvfølge, at den inderligste Medfølelse fra alle